

- spowodowanie naprawienia krzywdy spowodowanej ogółem aktów i zachowań PMO, które powinny zostać poddane całościowej ocenie, a którą to krzywdę skarżąca szacuje *ex aequo et bono* na kwotę 50 000 EUR;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi przeciwko decyzji Urzędu Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych (zwanego dalej „PMO”) dotyczącej wykonania zajęcia zarządzanego przez sąd belgijski w części, w której urząd ten zastrzega sobie prawo do ponownego zajęcia kwoty 3839,60 EUR na zapadających w przyszłości kwotach świadczeń emerytalnych, strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 1 i 25 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, naruszenia art. 6 załącznika VIII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) oraz istnienia błędu w ocenie. W tej kwestii skarżąca uważa, że nie istnieje żadne uzasadnienie ani żadna podstawa prawna usprawiedliwiająca decyzję PMO o dalszym zajmowaniu dwóch trzecich jej świadczenia emerytalnego.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady legalności i pewności prawa. Zdaniem skarżącej regulamin pracowniczy stanowi „*lex specialis*” i ma pierwszeństwo przed każdym prawem krajowym: w dziedzinie minimalnego poziomu utrzymania istnieją istotne przepisy regulaminu pracowniczego, wyłączające stosowanie zarówno ogólnego europejskiego prawa pracy, jak i krajowego prawa pracy.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku dbałości w ten sposób, że nie zostało przedstawione żadne uzasadnienie dotyczące faktów lub dowodów, które mogłyby usprawiedliwić podjęcie przez PMO decyzji o zastrzeżeniu sobie prawa do ponownego zajęcia kwoty 3839,60 EUR na zapadających w przyszłości kwotach świadczeń emerytalnych skarżącej.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady równości i niedyskryminacji, w szczególności w zakresie, w jakim — gdyby zgodzić się z interpretacją PMO — minimalny poziom utrzymania zależy od państwa, w którym urzędnik mieszka.

Skarżąca domaga się również zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej miała doznać w wyniku nieprawidłowości, których dopuścił się PMO, które to nieprawidłowości nie pozwalają jej na godne życie.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2019 r. — Datenlotsen Informationssysteme/Komisja

(Sprawa T-368/19)

(2019/C 270/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że nie doprowadzając do zakończenia formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie SA.34402 (2015/C ex 2012/NN) w rozsądnym terminie zgodnie z art. 108 ust. 2 TFUE, względnie art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 2015/1589 ⁽¹⁾, strona pozwana uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 108 TFUE;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Naruszenie art. 108 TFUE poprzez niedoprowadzenie do zakończenia formalnego postępowania wyjaśniającego
 - W ramach zarzutu pierwszego podnosi się, że czas trwania postępowania, który przekracza siedem lat, należy uznać za nieracjonalny. W tym względzie skarżąca podnosi, że decyzja powinna być już została wydana ze względu na rozległy stan wiedzy pozwanej i niewielką liczbę pytań, na które nie udzielono odpowiedzi. Ponadto, ze względu na pilne potrzeby natury gospodarczej po stronie powoda, decyzję należało wydać w niedługim czasie.
2. Naruszenie prawa do rozsądnego czasu trwania postępowania jako część prawa do dobrej administracji, o którym mowa w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej
 - W ramach zarzutu drugiego wysuwane są argumenty zasadniczo identyczne lub podobne do argumentów podniesionych w ramach zarzutu pierwszego.
3. Naruszenie art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 20 karty.
 - Zarzut trzeci dotyczy w pierwszej kolejności naruszenia przez stronę pozwaną kodeksu postępowania w dziedzinie udzielania pomocy państwa z uwagi na różne środki związane z opóźnieniem proceduralnym.
4. Naruszenie prawa do uzasadnienia w ramach prawa do skutecznego środka zaskarżenia zgodnie z art. 47 i art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej
 - Zarzut czwarty dotyczy tego, że strona pozwana nie mogła ogólnie powoływać się na konieczność przeprowadzenia dalszego dochodzenia, lecz że powinna była uzasadnić w sposób rzeczowy i logiczny tę okoliczność.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 248 z 24.8.2015, s. 9).